

T(R)ÒPICS

Juliol de cinema, entre dos

MARCEL·LÍ BORRELL
COL-LABORADOR PERIODÍSTIC

No em definiria com addicte a l'estiu. Tot el contrari. Tret que hagi nascut als tròpics o amb vocació per a la pesca i sota l'ombra d'una subvenció perpetua a càrrec de l'Estat paternal -Maximovix Gorki ho va esventrar a *Els estivejants*-, l'estiu no s'ha fet per treballar. Si de cas quan la passió bullia en relació a la calor ambient, era el temps de successos per a grans titulars. Al juliol: 4, l'Independence Day americana; 14, la presa de la Bastilla; 18, la insurrecció feixista

del general Franco... Això era abans, quan la sang s'escalfava al sol de les inclemències ideològiques. Avui, juliol és temps de... rebaixes. I de negociacions amb el terrorisme. De vacances pagades. De vagues a traïció. De carnet de conduir per punts -quan el carnet de polític professional per punts?-. Civilitzats tanmateix, que diria el burgès Carles Soldevila. L'estiu sua i resseca. El misteri s'esbrava. Els assassins són vulgars per maldestres. I no és que qualsevol nit pugui sortir el sol, sinó un Senglar Rock enmig l'horta, és a dir, h..... (l'amable llegidor haurà de jugar a les endevinalles fàcils).

Posats a optimistes, l'estiu tam-

bé té alguna cosa potable. Irrat i amb ganes de perdre de vista l'estupidesa nacional, el cinèfil irredempt, qual Robinson Crusoe assedegat de solitud, pot recorre al bàlsam fílmic. Només calen cintes o devedés selectes, bon gust, isolar-se amb una companyia intel·ligent i voluptuosa, un explosiu receptari de còctels, l'eficaç loció anti-insectes i un mata-làs d'aigua a prova de tsunamis passionals.

Per si vostès encara són aquí, proposo uns films per recuperar el sentit aventurós i aventurer de la vida. En primer lloc i per perdre de vista la civilització, dos títols refrescants: *Dersu Uzala*, el Kurosawa del caça-

dor respectuós amb la natura; *Hombres de Arán* de Flaherty o la lluita dels pobres contra l'oceà. Tot seguit, *Larga es la noche*, del mai prou ponderat Carol Reed, on uns militants del Sinn Fein atraquen una fàbrica. Per no perdre mar, *Viento en las velas* del gran Mackendrick o la perversitat infantil enllà els pirates; *Master & Comander* quan Peter Weir reinventa abordatges i amistats. I per no oblidar el toc *drag-queen*, *Con faldas y a lo loco* d'un Billy Wilder aristofanesc, més la *Sopa de ganso* dels surreals *maîtres* Marx Brothers. Pel final, tres clàssics del fantàstic: *Planeta prohibit* de McLeod, versió galàctica de la tempesta shakesperiana; *La mujer y el monstruo*, una mirada sèrie B de la Bella i la Bèstia del mític Jack Arnold. I rubricant el menú, *El increíble hombre menguante*, també d'Arnold o l'odissea que rebaixa el fums humans. Salut.

LA MARIANA 9/7/10/6

DORCENDA